

П.И. Столяровын сборникиштыже түрлө жанран произведений-влак пурталтыныт. Шукышт ончычым газетлаште (“Марий коммуна” (“Марий Эл”), “Юл увер”, “Волжская правда”) савыкталтыныт, садлан ятыр лудшылан нуно палыме улыт. Автор шке кундемже, калык ильш нерген ойпого гыч легенде-влакым поген, йылме ойыртемым шотыш налын да произведений текстым силнымутан литературлан кельштарен. Ойлымаш ден почеламутшат, публицистический статья ден очеркшат калык, посна ең ильш дене кылдалтыныт, нунын койыш-шоктышыштым, ильш дене кылдалтше кугу событийым, онгай але осал, күлдымаш паша нерген почын ончыктат.

Калык ильш-йюла дене кылдалтше этнографический сынан ойлымашыже, легендыже-влак Күшыл ден Ўлыл Азъял (“Күшыл Азъял”), Учимсола, Кокласола, Ўлсола, Шүргыял (“Шүргыял”), Извече корем (“Извече корем”), Авышна корем (“Авышна корем”), Чодыраял (“Чодыраял”) да молоял-влакын, вер-шёрын историйыштым шерын лектыныт, посна айдемын да тудын ешыжын, родотукымжын ильш-пүримашышт дене кылдалтыныт. Тидын годым автор нунын түжвал түсыштымат, көргө шонымашыштымат ужеш да мастарын сүретлен пua. “Үярня курык” лўман ойлымашыжат марий калыкын “ильш гыч” маналтеш да шошын мотор пайремже, тудым эртарыме йүлаже, радамже дене кылдалтын. Автор тыште тугак шошо пүртүсын ойыртемжым ончыкта, калык ильш дене кылда.

Серымашты же лудшо енг калык сийым, пайремым күзе эртарымыштым, тидын дene пырля Ўлазъялын мотор ўдыржё Маньокын да Күшыл Азъял каче Ивин кап-кыл сүретыштым ужын, уш-акылыштым аклен, илыш-корныштым шерыйн лектын кертеш.

П.И. Столяровын ик кугурак легенды же шочмо Азъял кундемже дene кылдалтын (“Азъял”). Тудо марий калыкын пеш тошто илышы же дene, Ази лўман марий патыр рвезын да Чачавий лўман марий ўдырын татар хан деч утлымышт дene, палымым ышта. “Азъял” легенде да С.Г. Чавайнын “Йыланда” лўман ойлымашы же икгайрак улыт. Коктынат калык ойпого негызеш возалтыныт, но П. Столяровын произведенийшты же действий Озан ола верч кучедалмаш деч ончычсо жапыште каен шога. Ўдырамаш-влакын образыштат Чачавий лўман улыт, нунын пўрымашышт гына тўрлө: Чавайнын Чачавий же – пиалдыме, вўдыш тёрштен кола гын, Столяровын героини же кумда тукымым шарен колта. Тудын эргышт ден ўдырышт лўм дene кызытсе ял-влакым чыланат палат.

Кўчык мыскара, сонар илыш гыч (“Кок мерангым ит покто”, “Кишке ден ужава” (тыште пўртўсыштö илыше-влакын сонарланымышт ончыкталтеш), “Сонарзе” да молат) да йоча-влаклан возымо ойлымаш ден йомак-влакым авторын творчествышты же посна ужаш семын палдараш лиеш. Нуно чын илышлан туныктышо да воспитатлыше сынан улыт. Йордымё койыш-шоктышым ончыктышо (“Шортат да воштылат”, “Ава чон”, “Кё титакан?” да молат), илыш

гычак налме пример-влак гоч автор южо енг-влакын аракам шот деч посна йүмашыштым, шолышт коштмыштым, шкалан гына илаш тёчымым вурса, марий калыкын “тыге ышташ ок йёрё” манме мутшым лудшо-влак деке намиен шукташ тырша, намыс койыш деч эрнаш ўжеш. Йоча-влакым писе, лўддымё, сайын тунемше лияш тарата, школышто пырля тунемше йолташ-влакым, ача-авам, кова-кочам, пўртўсым, янлыкым, кайыкым, тўрлў күшкылым – чаманаш да перегаш туныкта. Авторын поэзий творчествыжат сылне почеламут, басня, йыгыр мут дene тўвыргё. Шуко почеламутшо туныктышо, тунемше-влаклан пўлеклалтын да возышын школ пашаште ойыртемым ужын моштымыжым, тудым аклымыжым палдарат. Илыш дene пентгыдын кылдалтше почеламутшо-влакат газет страницылаште ончычак савыкталтыныт, марий школын да тунемше йоча, туныктышо-влакын койыш-шоктышыштым ончыктат, тунемаш ўжыт. Мутлан, “Шинчымаш пайрем” почеламутшо гын сылне пўртўшак йоча да кугуенг-влакын кумылыштым нёлта:

Эх, каваже канде-канде,
Чыланам ласкан вўчка.
Пуйто угыч шочын мланде,
Куанен, күштен чўчка.

Таче пуйто шошо тольо,
Школ садерышке мурен.
Погыненый шукын школыш,
Кумыл нёлтын, йывыртен.

“Ялем”, “Шошо – тулшол”, “Шочмо кундемем” лўман почеламутыштыжо автор шкенжын вершёржым, сылне пўртўсшим айдемым веле оғыл, кайык-влакымат “моктыкта”:

Юл ўмбалне шулыш ўжараже,
Кече сай лийашашым шижтарен.
Кайык-влакше эр годсек муралыт,
Шочмо верым кумыл тич моктен.

Автор пўртўсмат, кайык-влакымат посна образ семын сылнын сўретлен, кумыл нўлтышё корнылам шочыктен.

Почеламутым чонғимо годым П.Столяров калық йылмын поянлыкшым мастерын кучылтеш. “Чатлама” лўман почеламутшо олицетворений йён дene шочын. Тыште теле йўштö “кугешна”, “шыма”, “шыдышым шылта” да тулеч молат. Тыгаяк йёным “Пасу” почеламутшто ужына. Олицетворений деч посна автор шке ойжым моло сылнештарыме йёнымат кучылтеш. “Торжа йоча” почеламутым чонғаш гиперболын, литотын, фразеологизмын стилистический йёнышт полшат. Тыгак таңастарымаш, эпитет дene каласкалымашыжым писештара.

“Мужыр мут йынгыр” мут аршаш гын омоним ден омограф йёным кучылтын чонгалтын, лудмо годым онайын шокта. Мутлан:

Ача-ава йочам ончен
куштат –
Вара пуда ўмбалне шкешт
куштат.

П.И. Столяров сар жапысе илыш нерген возымыжо лудшо-влакын чоныштышт чаманымаш шижмашым да тунамак күгешнымашым шочыкта. Ача-иза-влак фронтыш каен пытымеке, колхоз пасуш, фермыш күшкүн шудымо, але нарашта кап-кылан кугурак ийготан (изижат кодын огытыл) йоча-влак лектыныт. Имным кычкен пүймеке, пасум куралыныт, тырмаленит, терисым луктыныт, ушкал-презым пукшеныт. Тидын нерген авторын “Икымше ошкыл”, “Пагыт нелемеш”, “Пүйн акше” илыш гыч манме шарнымашы же ойлат. Тыгай произведений-влак шужен ярнен, неле пашам орланен ыштыше, сар жапыште күшшо рвезе калыкын ўмырещыжлан кодыт.

П.И. Столяров шке творческий пашаже дене калыклан эреак онгай да силне произведений-влакым темлен шоген: пүсө мыскараже воштылта, легенды же тошто илыш нерген уым луктын ончыкта, лудшо еным шке вер-шёржё нерген шоналташ тарата; йоча-влаклан возымо ойлымашы же, почеламут ден йомакше туныктымаш да воспитаний пашаште полыш семын лийин кертыт; пүртүс да сонар нерген шке ужмыжо, шекланымы же шочмо кундемнам – энгерым, ерым, чодырам, янлык ден кайыкым аралаш ўжыт.

Л.Бурков, филологий наука кандидат